

Asya Studies

Academic Social Studies / Akademik Sosyal Araştırmalar
Year: 8 – Number: 28 p. 149-164, Summer 2024

Hint Kùltüründeki Geleneksel Ögeler* ** *Traditional Elements In Indian Culture*

DOI: <https://doi.org/10.31455/asya.1463060>

Araştırma Makalesi /
Research Article

Makale Geliş Tarihi /
Article Arrival Date
01/04/2024

Makale Kabul Tarihi /
Article Accepted Date
06/06/2024

Makale Yayım Tarihi /
Article Publication Date
30/06/2024

Asya Studies

Özge Bacaksız
Bilim Uzmanı

ozge52@outlook.com

ORCID: 0000-0002-6810-6659

Öz

Kùltürler, tarih boyunca gelişerek büyümüş ve evrilmiştir. Teknolojinin hayatımıza girmesiyle birlikte, bir milletin özünü oluşturan gelenekler ve değerler dönüşmüş, ancak Hindistan, kendi öz kùltür ve geleneklerinden kopmamıştır. Toplum, bir ülkenin kùltürü, tarihi, insanları, dini ve dili gibi birçok dalından beslenir. Bu nedenle, Hindistan'ın zengin ve karmaşık kùltürünü anlamak için bu farklı alanlarda derinlemesine bir bilgiye ihtiyaç vardır.

Hindistan, tarih boyunca birçok istilaya uğramış olmasına rağmen, bu farklı kùltürleri kucaklayarak daha da zengin bir medeniyetin temelini atmıştır. İstilaların etkisiyle Hindistan toplumu, sadece dışarıdan gelen etkileri absorbe etmekle kalmamış, aynı zamanda bu etkileri kendi öz kùltürüyle birleştirerek benzersiz bir kimlik geliştirmiştir. Hint toplumu, tarih boyunca farklı inançlar, gelenekler ve yaşam tarzlarıyla iç içe geçmiştir. Bu da Hindistan'ın kùltürel çeşitliliğini ve zenginliğini artırmıştır. Bu durum, Hindistan'ın her bir bölgesinin kendine özgü bir kùltüre ve yaşam tarzına sahip olmasına yol açmıştır. Kuzey Hindistan'da yaşayanlar, örneğin, Hint tarihinin eski dönemlerinden kalma gelenekleri koruyarak yaşamlarını sürdürürken, Güney Hindistan'da yaşayanlar farklı bir kùltürel mirasa sahiptir. Bu zenginlik ve çeşitlilik, Hindistan'ın tarihsel ve kùltürel dokusunu derinleştirir ve ülkeyi dünya çapında benzersiz bir destinasyon hâline getirir.

Bu araştırmada, kùltürün tanımı üzerinde durulmuş, Hint kùltürü ve geleneklerle ilişkisi incelenmiş ve Hindistan'ın kùltürel içeriği ve geleneklerin özellikleri detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Hindistan'ın tarihi, coğrafyası, dinleri ve dilleri gibi çeşitli unsurları, ülkenin karmaşık ve renkli kùltürel dokusunu anlamak için önemli bir arka plan sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kùltür, Gelenek, Toplum, Hint, Hindistan

Abstract

Cultures have grown and evolved throughout history. With the introduction of technology into our lives, the traditions and values that form the essence of a nation have transformed, but India has not broken away from its own culture and traditions. Society feeds from many branches of a country such as culture, history, people, religion and language. Therefore, an in-depth knowledge in these different areas is needed to understand the rich and complex culture of India.

Although India has suffered many invasions throughout history, it has embraced these different cultures and laid the foundation for an even richer civilisation. Due to the impact of the invasions, Indian society not only absorbed external influences but also developed a unique identity by combining these influences with its own culture. Throughout history, Indian society has been intertwined with different beliefs, traditions, and lifestyles. This has increased India's cultural diversity and richness. This has resulted in each region of India having its own distinctive culture and way of life. Those living in North India, for example, preserve traditions from the earliest periods of Indian history, while those living in South India have a different cultural heritage. This richness and diversity deepens the historical and cultural fabric of India and makes the country a unique destination worldwide.

In this research, the definition of culture is emphasised, the relationship between Indian culture and traditions is examined and the cultural content of India and the characteristics of traditions are discussed in detail. India's diverse elements such as its history, geography, religions and languages provide an important background for understanding the complex and colourful cultural fabric of the country.

Keywords: Culture, Tradition, Society, Indian, India

Citation Information/Kaynakça Bilgisi

Bacaksız, Ö. (2024). Hint Kùltüründeki Geleneksel Ögeler. *Asya Studies-Academic Social Studies / Akademik Sosyal Araştırmalar*, 8(28), 149-164.

***COPE-Dergi Editörleri İçin Davranış Kuralları ve En İyi Uygulama İlkeleri” beyanları: Bu makale için herhangi bir çıkar çatışması bildirilmemiştir. Bu makale, Creative Commons lisansı altındadır. Bu makale için etik kurul onayı gerekmemektedir.

**Bu çalışma, yazarın yüksek lisans tezinden türetilmiştir.

GİRİŞ

Kültür, toplumun kendine özgü oluşturduğu değerlerdir. Bir milletin köklerinden doğar. Millî değerlerinin yansımaları olan kültürel kimlik ise özü değişmeksizin belirli bir sistem içerisinde gelecek nesillere aktarılır. Bu aktarım gelenek ve göreneklerin ortaya çıkmasını ve toplum ilişkilerinin güçlenmesini sağlamaktadır. Çünkü bir toplumda kültür ve gelenek değerlerinin varlığı, bireye güven duygusunun yanında, bir kimliğin var olduğunu hissettirir ve hayatın şekillenmesini sağlar. Günümüzde ise bu şekil gelenek-göreneklerle değil teknoloji ile ilerlemektedir. Teknolojinin gelişmesiyle ortaya çıkan internet ve buna bağlı olarak sosyal medyanın gücü oldukça fazladır. Teknoloji sayesinde birey kendiyi sosyalleşmekte ve kendini toplumdan soyutlamaktadır. Bu durum, kültür ve geleneklerin etkisini azaltmaktadır.

Hindistan, tarihi boyunca birçok istilaya uğramış ancak kaybolmak yerine gelen kültürleri de içine alarak daha da zengin bir medeniyet konumuna gelmiştir. İçinde birçok kültürü, toplumu ve inancı barındırması en büyük kültürel miras kaynağıdır. Bu durum özgün farklılıklarını ve temel özelliklerini oluşturmaktadır.

Hint kültürü, uğradığı istilalar sonrasında alışkanlıklarıyla birçok dil ve birçok inanışın etkisinde kalmıştır. Bu durumda Hin kültürü karışık olduğu kadar zengin bir kültürdür. Küreselleşmenin yoğun olarak yaşandığı bugünlerde Hindistan, çok kültürlülük dediğimiz dünyada kendi kültürünü zenginleştirerek yaşatan nadir bir ülkedir. Üç boyutlu bir kavram olan küreselleşmenin kültürel boyutuna bakıldığında birçok sonuç ortaya çıkmaktadır. Kimi düşünceye göre; haberleşme ve iletişimin etkisiyle mesafelerin ortadan kalmasına bağlı olarak çok kültürlülük oluşması ve kültürel zenginlik sağlanması. Kimi düşünceye göre de küreselleşmenin toplumu tek bir baskın kültürün etkisinde bırakarak kendi kültürünü yok etmesidir. Genel olarak kültürel küreselleşme dünya çapında kültürel örneklerin önünü açmaktadır. Bu durumun en iyi örneklerini de sinemada görmek mümkündür.

Kültür ve Genel Bakış

Kültür, toplumun oluşmasını sağlayan en önemli yapı taşıdır. Geçmişten bugüne anlam kazarak var olmuştur. İçinde bulunduğu topluma kimlik kazanımı sağlamış böylece diğer toplumlardan kendini ayırmıştır. Geçmişten günümüze aktarılacak gelen kültür, toplumun maddî ve manevî değerlerini gözeterek birlik ve beraberlik içerisinde yaşamasını sağlar ve milli değerlerin birbirine bağlanmasında bir nevi köprü görevi üstlenir. Milli değerlerinin farkına varan insanlar kültür sayesinde geleneklerine, göreneklerine, tarih ve sanatına, dil, din ve hayat görüşlerine sahip çıkar. Kültür içerisinde belirli bir sistem ve kurallar barındırdığından özü değiştirilemez. İnsanların toplu yaşamaları için sözlü ve yazılı kuralları vardır. Bu durum kültürün devamlılığını sağlaması ve bütünlük kazanması açısından önemlidir.

Kültürün oluşumu ve şekillenmesinde, insanların oluşturduğu alışkanlıkları, gelenekleri, inançları, yaşadığı toplumda kazandığı deneyimleri gibi birçok etken bulunmaktadır. Geçmişten günümüze bakıldığında toplumlar farklı bakış açılarına, tutumlara, davranışlara ve inançlara sahip olsalar dahi aynı ortamda yaşamaya başladıklarında bu farklılıkların ortadan kaldığı görülmektedir. İnsanlar buldukları ortamlardan etkilenmekte ve zamanla buldukları ortama uyum sağlamaktadır. Bu durum kültürel kazanım elde edilmesine ve insanlarda dil, din ve ırk ayırmaksızın toplum bilincinin oluşmasına etki eder.

Kültürün başka bir benzemesi ise yayılma yoluyla gerçekleşmektedir. Çoğunluk olarak geri kalmış toplumlar gelişmiş toplumların kültüründen etkilenmektedir. Özellikle geri kalmış toplumlar gelişmiş toplumların icat ettiği televizyon, bilgisayar, otomobil gibi teknolojik ürünleri hemen kullanma yoluna giderler. Bunun yanı sıra gelişmiş toplumların beğendiği moda, müzik ve yaşam tarzı gibi manevî öğeleri de kısa sürede benimsemektedir (Karaca ve Gümüş, 2018). Kültürel çeşitlilikte sosyolojik olarak etrafımızdan edindiğimiz tüm olumlu davranışlar bize geri dönmektedir. Çünkü oluşturduğumuz bütün değerler bizim kültürel mirasımızdır ve bu mirası gelecek kuşaklara aktarmak başlıca görevimizdir.

Çalışmanın bu bölümünde araştırmacı kültür kavramını açıklayarak geleneklerle ilişkisine ve geleneklerin toplumsal önemi üzerinde duracaktır. Aynı zamanda kültürel çalışmalara değinerek özellikle medyanın birey ve Hint aile yapısına etkilerini sorgulayacaktır.

Kültür Kavramı

Kültür kelimesi Latince diline dayanmaktadır. Latince “cultura/ae” kelimesi olan kültürün Türkçe karşılığı tarım, çiftçilik, toprağı işleme ve ekip- biçme anlamı taşımaktadır (Kabağaç ve Alova, 1995: 143). Bu kelime özelleştirilerek ilkel, ileri, beşerî, teknik, yerleşik, aşiret kültürü, kültür kavimleri

ve tabiat kavimleri vb. olarak da kullanılmıştır (Kafesoğlu, 1989: 15). Kültür terimi yerine ilk başlarda, toplumsal gelişimin içinde var olan maddi ve manevi bütün değerleri gelecek nesiller için kullanan sembollerin bütünü anlamına gelen “hars” sözcüğü kullanılmış daha sonra Türk Dil Kurumu “ekin” sözcüğünü önermiştir.

Ziraatçılar tarafından kültür kelimesi, çeşitli bitkilerin üretilmesinde kullanılan çalışmanın adıdır. Tıpta ise bakteriyogların, enfeksiyon ortamında alınan bir materyalin başka bir besi yerine ekilmesi ve bunun sonucunda ne tür bir mikrobu ürettiğinin tespiti çalışmalarında kullanılan bir terimdir (Büyükyıldız, 2004: 5). Kültür terimi Williams’a göre (Smith, 2005: 14)

- Bir birey, bir grup ya da bir toplumun entelektüel açıdan, ruhsal ve estetik açılardan gelişmesini anlatmaktadır.
- Bir kısım film, resim, tiyatro vb. gibi entelektüel ve sanatsal faaliyetler sonucunda oluşan ürünleri saptamakta ve bu durumda da “Güzel Sanatlarla” eş anlam taşıyarak Kültür Bakanlığı oluşmasını sağlamaktadır.
- Bir birey, bir grup ya da bir toplumun, hayat şekli, inançları, gelenekleri ve etkinliklerini bir bütün olarak ifade etmektedir.

Kültür terimi tanımından yola çıkarak Williams, kültürün sanat olgusunu göz önünde bulundurmuş ve gelişebilecek estetik olgularını ön planda tutmuştur. Bu estetik olgular ilk çağda, belirli ses ve beden dili ile ihtiyaçları gidermek için kullanılmış böylece ortak bir dil yaratılmıştır. Ortak dil kazanımları aynı zamanda ortak kültürün devamlılığının gerekliliğini sağlamıştır. Buradan yola çıkarak kültür, zaman içerisinde yenilik ve değişime ayak uydurarak şekil almış, içinde bulunduğu toplum tarafından soyutlanamaz hale gelmiştir. Kültürün sabit kalması söz konusu değildir. Dinamik bir yapıya sahip olduğundan sürekli bir dönüşüm halindedir. Bulunduğu dönemdeki gerçek hayat ve düşünce yapısı birçok alana kültürel dönüşümlerle yansımaktadır. Bir dönemin edebi metinlerinde o döneme ait sosyo-ekonomik durum ve yaşadıkları hayat şartları gibi çevresel faktörlerin şiirleri yansıttığı görülmektedir. Aynı şekilde bir sinema filmi, bir tiyatro oyunu ya da yapılan bir bestede yaşanan o döneme ait izlere rastlanmaktadır. Bu örneklerle dayanarak kültür, her alanda kendi varlığını harmanlayarak göstermektedir.

Kültür kavramı, anlaşılması kolay gibi gözükse de sosyal bilimler açısından çok kapsamlı ve tanımı en karışık kavramdır. Edward Said kültür tanımını “kendimizi evimizde hissettiğimiz yer” olarak nitelendirirken, birçok açıdan ele alındığında yaşamımızın her alanını kapsayan oldukça geniş bir kavram olarak ortaya çıkmaktadır (Geçer, 2015: 23). Kültür, ilk başlarda antropoloji alanında yaygın olarak kullanılsa da her geçen gün birçok alanla iç içe olmuş, farklı tanımlamalarla varlık kazanmaya başlamıştır.

Modernizm ve Postmodernizm’in Kültürel Dönemlere Yansıması

Modernizmin tanımını yapmadan önce modern kavramına bakıldığında; geçmişin ürünlerinden bağımsız, bugüne ait olan, çağdaş, yeni olarak tanımlanmaktadır. Modern sözcüğü Latince modernus’tan gelerek, “modus” “ölçü,” modo” hemen şimdi anlamına gelmektedir (Aslanoğlu, 1998: 59). Kavramın güncel kullanımı ise, eskinin eskide kaldığını ve yeni olanı ortaya çıkarmak anlamını ifade etmektedir.

Modernizm, 19. yüzyılda Sanayi Devrimi ile Fransa’da ortaya çıkmıştır. Bu akım ile bilim ve teknik hayatımıza yerleşmiş, kentleşme artmış, yaşam tarzları değişmiş ve kapitalizm ortaya çıkmaya başlamıştır. Bütün bu olgulardan yola çıkarak edebiyat, felsefe ve sinema gibi birçok alanda etkisini göstermeye devam etmektedir. Modernizm, tepki olarak Orta Çağ’ın yaşam şekli ve düşünce yapısına karşı çıkmıştır. Modernist akım, sanat ve kültür anlamında en iyi savunucuları olan sanatçı ve aydınlar gibi elit bir kesimi kapsayarak, kapitalizmden kaynaklı kitle kültürüne karşı bireyselliği korumaya çalışmıştır (Laughy, 2009: 96).

Modernite ve geleneğin karşılıklı iletişimine kapitalizm üzerinden bakıldığında; sekiz maddede sıralanabilir (Bingöl, 2017: 25-26).

1. Modernite, modernizmin yerleşmiş değerleri yerine bir geleneğe dönüşmek koşuluyla dayatmalarda bulunmakta ve özgürlüklere engel olmaktadır. Modernizm, modernitenin bu değişimlerine direnmektedir.

2. Modernizm, akıl, deney ve bilimsellikten faydalanarak mutlak gerçeklerin peşinden gitmektedir. Buna rağmen büyük anlatıların üzerine koyma suretiyle gerçekleri belirli sınırlar içerisinde tutmaktadır.

3. Modernist görüşler, bir şeyi bir amaç doğrultusunda gerçekleştirmektedir. Örnek verecek olursak, modernist mimaride bir bina inşası yapılırken bir hedef ya da bir amaç doğrultusunda yapılması gerektiğini savunmaktadır.

4. Modernitede geçmişin her durumda yok sayılması, sanat ve edebiyat anlamında bir belirsizliğe yol açmaktadır.

5. Modernite teorik açıdan geçmişten daha iyi, daha güzel ve daha huzurlu bir hayat sunarken, pratik anlamda insanları yok oluşa sürüklemektedir.

6. Modern akıl, tek tip düşünmeyi dayatmaktadır. Bu düşünceyle oluşan tek tip bir yaşam tarzı ve tek tip estetik zevkler farklılıkların ortadan kalkmasına yol açmıştır.

7. Modernite, geleneğe dayanmayı tercih etmemektedir. Tek ve eşsiz olma güdüsüyle hareket etmekte ve orijinalliği önemsemektedir.

8. Modernite, evreni, doğayı, toplum ve insanları nedensellik ilkesiyle açıklamaktadır. Bir yaklaşımından dolayı gelenekselliği bilimsellikten uzak ve mantıksız olarak görmektedirler.

Bir toplumun değişebilmesi için birtakım değişimlerin meydana gelmesi gerekmektedir. Bu da öncelik olarak bireylerin fikirlerinin şekillenmesiyle gerçekleşmektedir. Geleneksellikten modern toplum yapısına geçiş sırasında yaşanan ideolojik değişimler 12'nci yüzyıl Rönesans dönemine dayandırılmaktadır. Bu dönemde İslam ve Yunan uygarlıkları altın çağını yaşamış ve düşünürlerin birçoğu doğal olayların ve toplumsal olayların açıklanmasında akli kullanmışlardır (Suğur ve Suğur, 2016: 20). Rönesans ile beraber sanat ve edebiyat alanında daha sonra pek çok alanda kendini göstermiştir. Reform hareketlerinin ortaya çıkması ile aydınlanma düşüncesi Avrupa ülkelerinin, dünya ülkelerinin önüne geçmesini sağlamıştır. Modernlikte başlangıç noktası olan Rönesans, 19'uncu yüzyılın modern tarihinden günümüz sosyal bilimlerine ve felsefe tarihinden sanat ve uygarlık tarihi çalışmalarına kadar geniş bir söylem, açıklama ve inşaya sahiptir (Coşkun, 2003: 46). Buradan hareketle Rönesans, modernitenin temellerini atmış ve birçok alanda kendini göstermiştir.

Modernizm sorunlarını çözüme kavuşturamadıkça toplum tarafından tüm karakterist özelliklerine meydan okunmuştur. Toplum, şimdi yerine geçmişi, ilerleme yerine tepkiyi, soyutlama yerine temsili vd. koyarak "postmodernite" olarak adlandırmıştır. Postmodernizm kavramı, modernizm kavramının devamı şeklinde görüldüğü gibi moderniteden bir kopma şeklinde de düşünülmektedir. Buradan yola çıkarak postmodernizm, kökten bir eleştiri modernizmin açmazlarına karşılık bir başkaldırıdır (Yılmaz ve Aslan 2017: 94).

Eagleton postmodernizmi; bir sistemin, tüm karşıtlıklarını genişleterek bir noktaya kadar olumsuzluyor gibi görüldüğü hatta sistem olmaktan çıktığında ortaya çıkan şey olarak tanımlamaktadır (Eagleton, 2016: 95). Postmodernizm farklı anlamlarda da kullanılmaktadır;

1. Modernizm'den sonra: Modernin uzantıları ya da modernizmin içerisindeki hâlihazır eğilimler anlamına gelmekte ve kronolojik bir sıralama şartı bulunmamaktadır.
2. Modernizm'in tersi: Modernizm'e direnç gösteren, karşısında duran ve modernizmi yıkmak için uğraşan özelliklerdir.
3. Geç kapitalizm: Kapitalizm'de bir evredir. Tüketici, sanayi ötesi, çok uluslu ve milletler üstü kapitalizm anlamına gelmektedir.
4. Modern Çağ'ın sonrasındaki çağ: Tarihsel olarak yeni bir çağı ifade etmektedir.
5. Sanat ile üslûpta seçmecilik (eklektisizm): Belirli bir inanca sahip olmamak kaydıyla, farklı düşünceler, farklı fikirler ve farklı üsluplar içerisinde kendine yakın olanı seçmek, formları ve cinsleri birleştirerek karıştırmak, farklı kültürlerde farklı zaman dönemlerindeki tarzlarla bir birleşim oluşturmak, mimaride, edebiyatta ve görsel sanatlardaki şekilleri yeniden kurmak, değiştirmek ya da kaldırmak anlamında kullanılmaktadır.
6. Global köy fenomeni: Kültür, ırk, imaj, sermaye ve üretimlerde küreselleşme anlamı taşıyan en genel manada "Bilgi Çağı" olarak kullanılmaktadır. Bilgi çağı, modern zamanın temelini temsil etmektedir. Bu dönemdeki milli devlet kimliklerinin yeniden oluşturulması, imaj ve enformasyonun milli sınırlar dışına çıkması, etnik, linguistik, milli ve kültürel kimliklerin azalması ve bilgi öncesi (pro-information) çağdaki toplumlar tarafından kültürlerin bilinmeyen bir miktarda küresel karışımı duygusunu ifade etmektedir (Birkök, 1998: 2).

Kültür, modern dönemlerde belli bir kesim ve belli bir topluluğun tüketimine hizmet etmekteyken bu yaklaşım postmodern dönemde değişmiştir. Postmodern kültür gerçek anlamda bir tüketim kültürü olduğundan daha çok tüketilmesi için geniş kitleler tarafından kültürün, tüketilen bir konuma gelmesi gerekmektedir (Özkul, 2013: 118). Yüksek modernizm tarafından savunulan elitlik,

geleneksellik ve bireysel deneyliliği Postmodernizm tarafından reddedilmektedir. Postmodernizm, popüler kültürü ve kitle medyasını yapay bulmakta, kullan-at garipliklerini vazgeçilmez olarak düşünmektedir (Laughey, 2009: 97).

Modernizm sonuç olarak kendi içerisinde belirli bir düzene sahip olup daha küçük kitlelere hitap etmektedir. Postmodernistler ise tüketim toplumu ile iç içe geçerek bu düzene karşı uzak durmuşlardır. Modernizm, sanayi devrimi ile daha baskın bir şekilde ortaya çıkmış ve zamanla ona karşı çıkan postmodernizm ile bir araya gelerek yerini postmodern elitizm kültürüne bırakmıştır.

Toplumsal Modernleşme ve Popüler Kültür

Bir toplumun oluşmasını sağlayan değerler ve inançlar popüler olan her şeye yansımaktadır. Popüler kültür her ne kadar yeniçağ ruhunu yansıtmış olsa bile var olmuş geleneklerden ayrı ilerleyemez. Teknolojinin gelişmesiyle kitle iletişim araçlarının kullanımı, bireyi her alanda kuşatmış, halk kitlelerini daha kolay ve daha hızlı bir şekilde popüler kültüre yaklaştırmıştır.

Popüler kültür, halka özgü ve halkın otantik yapısını yansıtmaktadır. Bu yönüyle popüler kültür aynı zamanda çoğulcu bir yapıya da sahiptir. Farklı yaşam biçimleriyle farklı yörelerde yaşayan insanların, popüler kültür üretimine katılmaları bu doğrultuda farklılık göstermektedir. Bunun sonucunda ortaya çıkan popüler kültürel farklılıklar da çoğulculuk ve çeşitlilik özelliği oluşturmaktadır (Güngör, 1999: 11). Popüler kültür, kitle kültürü, gazete, dergi, radyo, televizyon, sinema, oyun, oyuncak, özlem, nefret, sevgi, umut, hırs, heyecan, moda, müzik gibi halka ait değerleri kapsamaktadır. Kitle halinde ticari amaç taşıyarak mevcut durumu koruma ve istediği şekilde yön verme çabaları içerisinde durur. Popüler kültür belli malları, belli kullanışları ve belli etkinlikleri popüler yapmaz. Bütün bunlarla gelen ve iç içe olan durumları, dünya görüşleri ve düşünüş biçimlerini de popülerleştirmeye çalışmaktadır (Artun, 2005). Bunlarla ilgili en güçlü silahı ise kitle iletişim araçlarıdır.

Kitle iletişim araçları arasında en yaygın olarak kullanılan televizyonu, Barkin ve Gurevitch (1987) izleyicinin istediği şekilde kullandığı, herkes tarafından her şey olabilecek bir “boş araç” olarak görmekte dirler (Erdoğan ve Alemdar, 2010: 53). Bireyin kendi kontrolünde olan ve istediği gibi yönetilebilen bu araçlar artık kolayca ulaşılabilir hale gelmiştir. Böylelikle popüler kültür, kitlelere açık olmayan kapıları açmış, sinema, tiyatro ve edebiyatı insanların evine getirerek, sanat, eğlence ve zevk unsurlarını her kitleye ulaştırmıştır (Geçer, 2015: 38). Tüm kitle medyası bu durum sonucunda; her ne kadar dengeliyor gibi gözükse de insanları kişisel yaşantısından uzaklaştırmaktadır. Toplum, kendinden, gerçeklikten ve birbirinden soyutlanarak, kendi yalnızlığını ya da can sıkıntısını kitle medyasından medet umarak gidermektedir (Gans, 2018: 54).

Popüler kültür, tüketicilerinin boş zamanlarını değerlendireceği geniş bir alan hedeflemiş, gıda ve beslenme alanı, giyim ve kuşam alanı ve müzik alanı gibi geniş bir kültür alanı oluşturmuştur. Popüler kültürün kendisini sattırabilme ve izlettirebilme özelliği ile tekdüzelik oluşturma ve kişilere aynılığı sunma gibi sonuçlar ortaya çıkmaktadır (Karaca ve Gümüş, 2018: 32). Buradan hareketle tüketim kültürü serbest zamanı harcamak için oldukça fazla bir eğlence formu sunmaktadır. Tüketim endüstrisi tarafından serbest zamanın ele geçirilmesi hizmet sektörü ve kar etme anlayışıyla bağdaşarak, kapitalizm içerisinde giderek genişleyen bir nitelik taşımaktadır. Serbest zaman etkinliği özelleşmiş donanımlara ihtiyaç duyarak günümüz dünyasında, tüketici kitlesini içine çekerek zamanını aynı zamanda parasını alarak rekabet ortamına dönüşmüştür. Bu durumda serbest zaman, kültür endüstrileri tarafından pazarlanabilen bir alan olarak görülmektedir (Dağtaş, 2006: 58) Zamanını iyi bir şekilde kullanmayı üretimin olduğu çalışma zamanı ile öğrenen modern şehirli bireyler, zamanını kontrol altına alabilmeyi çalışma zamanı dışındaki serbest zamanlarında da uygulamaya başlamıştır. Hafta içi çalışma saatleri dışındaki zamanlarını ve hafta sonlarını verimli bir şekilde geçirmek isteyen bireyler, gezmek, eğlenmek, dolaşmak, alışveriş yapmak gibi etkinliklerini bu zaman dilimleri içerisinde yapmaya çalışmaktadır. Avm’ler bu noktada önemli mekânlardır (Şentürk, 2012: 64). Bu mekânlar birçok markayı içerisinde bulundurduğundan, birey kendini yalnız hissetmeden oyalanabilmekte ve aynı zamanda tüketime zorlanmaktadır. Popüler kültür içerisindeki tüketimi (Erdoğan, 2014), şu şekilde yorumlamaktadır.

“Popüler kültür bir “çabuk kullanım ve hızlı tüketim” kültürüdür: Bu tür kullanım ve tüketim popüler üretimini ilk safhasından son-kullanım ve atma safhasına kadar her aşamasında vardır. Böylece kitle üretiminin kalıcılığı ve sürekliliği garanti edilir. Popüler olan kullanılarak paketlenmiş popülerleri, tüketiciler alır ve popülerleri boğazlarına, saçlarına, yüzlerine, midelerine, üstlerine, ayaklarına “uygulayarak” malın ve bilincinin popülerleştirilme sürecini tamamlarlar. Tüketici eğer popülerlere katılmazsa veya kazara popülerleri yakalayamazsa popüler bir şekilde tedirgin edilir ve tedirgin hisseder;

huzursuzdur. Ancak popülerini eksik etmeyen tüketici gülümseyerek hem popülerle kendini bulur hem de popüler olanın satışına katılır. Bu satışta kendi vücudu ve kendi ruhu en önde gelen taşıyıcıdır. Popüler siyasal, ekonomik ve kültürel pazarda emeğiyle üretime ve dağıtıma katılan ve bölüşümden ona verilenle serbest köleliği garantilenen insan, popüler olmayan kendine kendi olarak bakmaktan korkar; kendini kendinden çalan popülerlere kurtarıcı olarak sarılıp kimliğini ve kendini bulup rahatlar. Bu yolla kendinin sandığı “önemli kendi” olur insan. Bunu her gün sürekli yapmak zorundadır.”

Popüler kültür ve tüketim kültürü birbirinden beslenmekte ve iç içe olmaktadır. Frankfurt ekolü popüler kültüre başka bir açıdan yaklaşarak bu durumda kültür sanayilerinin oluştuğunu düşünmektedir. Günümüz toplumu üzerine yapılan araştırmalarda kültür çalışmaları ya da Birmingham Okulu, “popüler kültürü” başlıca çalışma nesnesi olarak ele almıştır. Bu kavram Frankfurt Okulunun geliştirdiği “kitle kültürüne” karşı geliştirilmiş bir kavramdır. Çıkış noktası “kitle” kavramının sorunlarını aşmak ve günümüz toplumsal gerçekliğini anlamak için kavramsallaştırılmıştır. Frankfurt Okulu, popüler müzik, film, televizyon, radyo, gazete ve dergilerden oluşan kitle iletişim araçlarına “kültür sanayisi” olarak belirlemiştir. Tekelci bir biçimde kültür sanayinin yaygınlaşması onlara göre, bireyin eleştirel düşünebilme yeteneklerini ve bağımsız düşünebilmelerini azaltmaktadır (Kaya, 2013: 111).

Günümüzde popüler kültür başlı başına bir alan konumuna gelmiştir. Türkiye’de bu alanla ilgili çalışmaların geçmişi çok yeni olmakla birlikte Avrupa ve Amerika’da 1960’lara kadar uzanmaktadır. Özellikle Batı Üniversitelerinde son yirmi yıl içerisinde popüler kültür kürsüleri kurularak bölümler açılmış, popüler kültür akademik bir tavırla ele alınmaya başlanmıştır (Güngör, 1999: 16)

Hint Kültürü

Kültür, literatürde yapılan çalışmalardan anlaşılacağı gibi içinde yaşadığımız hayatın izlerini süren, bakış açımızı, davranışlarımızı, alışkanlıklarımız ve değer yargılarımızı şekillendiren bir olgudur. Maddi ve manevi kültürümüz davranış kalıplarımızı ve tepki yönelimimizi belirlemekte ve bizi diğer uygarlıklardan ayırmaktadır. Bireye, milli kültür ve değerlerimiz bu süreçte öncülük etmektedir. Günümüz dünyasında bu değerler, yerini korumaya çalışmakta ancak çağa ayak uydurmak zorunda bırakılmıştır. Modern dünyayı biçimlendiren bilim ve teknoloji, demokrasi ve kitle teşkilatlanmasını sağlayan organizasyonlar, insanlığa sunulan ve halkın rahatça ulaşabileceği telefon, telsiz, televizyon radyo gibi haberleşme araçları ile bilgisayar ve internet gibi çağın yenilikleri bilgi ve kültürün yayılmasında ön plana çıkan araçlardır. Bütün bu unsurlar tüm dünyayı sürekli olarak değiştirmektedir (Kaplan, 2011: 83). Hint kültürü de tüm bu değişimlerden etkilenmiştir. Bu yüzden Hint kültürüne özgü değerler tespit edilerek milli kültür üzerinden hareketle bu unsurlar yeniden yorumlanacaktır. Bu yorumlamaların yapılabilmesi için öncelikle Hint kültürünü bir bütün olarak algılayabilmemiz ve düşünce biçimlerini kavramamız gerekmektedir.

Hint kültürü, çok yönlü bir kültürdür. Hindistan haritasına bakıldığında çok çeşitliliğe sahip uçsuz bucaksız bir ülke olduğu görülmektedir. Etrafında farklı diller konuşan, farklı dinlere sahip ve farklı ritüeller uygulayan insanlar bulunmaktadır. Fiziksel ve sosyal çevresi ile çok çeşitliliğe sahip bir kültürdür. Bu çeşitlilik, beslenme alışkanlıklarında, giyim tarzlarında ve sayısız dans biçimlerinde görülmektedir. Ancak tüm bu farklılıkların içerisinde hareket eden temel bir birlik bulunmaktadır. Hindistan’da insanların birbirine karışması yüzyıllardır istikrarlı bir şekilde ilerlemektedir. Dini inançlar, farklı ırklardan ve etnik kökenlerden yerleşmiştir (Kayalı, 2018). Kompozit ve dinamik Hint kültürünün karakteri, tüm bu farklı kültürlerin zengin katkılarının sonucudur. Hint kültürünün ayırt edici özellikleri ve benzersizliği Hint toplumunun değerli bir mülküdür.

Semboller

Semboller, kültürün dış katmanlarını oluşturan görülebilen ve algılanan somut faktörlerden oluşmaktadır. Bunlar jestler, mimikler gibi davranışlar, sözcükler, bilimsel ifadeler gibi dil, resim, nesne, kıyafet, statüyü belirleyen semboller, binalar gibi unsurlardan oluşmaktadır (Hofstede, 2006: 8). Semboller toplumdan topluma farklılık göstermektedir. Bu nedenle bu semboller aynı kültüre sahip insanlar tarafından daha iyi anlaşılacaktır. Örnek verecek olursak, kafa sallama hareketi her kültürde olumsuzluk anlamına gelmemekle beraber gülümseme hareketi de onay anlamı taşıyan bir hareket değildir (Hofstede, 2001: 10). Semboller somut faktörlerden oluşmaktadır. Farklı bir ülkeye gidildiğinde hemen dikkat çeken ve taklit edilebilme özelliği taşımaktadır (Hofstede, 2006: 8). Bu nedenle Hindistan’da da farklı toplumlar tarafından tanınmayan veya anlamlandırılmayan farklı semboller kullanılmaktadır.

Dil

Hindistan anayasası göre ülkede 22 resmi dil kullanılmaktadır. Ancak ülkenin farklı bölgelerinde kullanılan 844 lehçe bulunmaktadır. 422 milyon kişi yani nüfusun %40'ı tarafından Hindi dili (Hintçe) ülkede yazışma dili olarak benimsenmiştir. Hindistan'da kullanılan Hint dili, Pakistan'da konuşulan Urdu dili ile arasında büyük benzerlikler taşımaktadır. Her iki dilde de Arapça ve Farsça kelimeler bulunmaktadır. Urduca'dan farklı olarak Hintçe'de çok sayıda Sanskritçe, İngilizce, Portekizce ve Türkçe'den gelen kelimeler bulunmaktadır (Anonim, Semboller, 2009). Hindistan yıllarca İngiliz sömürsü altında yaşamıştır. Bu yüzden ülkede günlük hayatta sıklıkla İngilizce konuşulmaktadır. Hindistan'daki eğitilmiş kesim özellikle İngilizceyi çok iyi seviyede konuşmaktadır.

Kıyafet

Hindistan'da kadınlar ve erkekler için çeşidi bol pek çok geleneksel kıyafet bulunmaktadır. Bu kıyafetler aynı zamanda kişinin, sosyal statüsünü, hangi bölgeden olduğunu, mesleğini, dinini ve medeni durumunu belirten ipuçları vermektedir. Hindistan'da kadınlar genelde "sari ve punjabi" adı verilen geleneksel kıyafetleri giymektedirler. Sari, çoğunlukla evli kadınlar tarafından giyilen, yaklaşık 110 cm genişliğinde 5 metre ve 9 metre arasında değişebilen uzunlukta olup dikişsiz bir kumaştan oluşmaktadır (Kleiderschrank, 2012). Punjabi ise, rahat bir şalvar, bol ve uzun tunik ve elbisenin kumaşından yapılan geniş bir şal (dupatta) kombinasyonundan oluşmakta olup bekâr kızlar ve Müslümanlar tarafından tercih edilmektedir. Bekâr kızlar özel günlerde göbeği açık bırakan kısa bluzlar, işlemeli uzun etekler ve bir şaldan oluşan "lengha choli" denilen kıyafetler giymektedir. Bu giyim tarzı günümüzde uzun etek yerine pantolon giyilerek kombin edilmektedir (Anonim, Indische Bekleidung, 2012; Anonim, Kleidung, 2012).

Hindistan'da giyilen renkli kıyafetler insanların hayata olan bağlılığını sembolize etmektedir. Bu nedenle özellikle kadınlar rengârenk kıyafetler giyinmektedir. Dünyanın birçok ülkesinde ve Türkiye'de yasin rengi siyahtır. Hindistan'da ise beyazdır (Stolz, 2007: 61). Cenaze törenlerinde bu nedenle herkes beyaz renk geleneksel kıyafetlerini giymektedir. Hindistan'da cenazelerden sonra yapılan dini ritüellerin tamamlanmasının ardından herkes normal kıyafetlerini giymeye devam etmektedir. Ancak kocaları vefat eden kadınlar, ömürlerinin sonuna kadar yas tuttuklarını belli etmek için beyaz ve bu renklere yakın kıyafetler giymektedir (Farbimpulse Weiß, 2006).

Hindistan'da erkekler, kadınlarda olduğu gibi günlük hayatlarında şalvar ve uzun tuniklerden oluşan sade bir kıyafet tercih etmektedir. Uzun yakasız gömlek ve pantolon (kurta), bellerine bağladıkları kumaş (dhotis) gibi birçok geleneksel kıyafetleri de bulunmaktadır. Özel günlerde "sherwani" denilen, üstü işlemeli şalvar, uzun tunik ve şaldan oluşan bir kombin kullanılmaktadır (Anonim, Indische Bekleidung, 2012). Erkekler bu kıyafetin altına da "khussa" adı verilen üzeri işlemeli bir ayakkabı giymektedir (Anonim, Kleidung, 2012). Bu ayakkabılar bizde çarık dediğimiz daha çok halk oyunlarındaki erkeklerin giymiş olduğu ayakkabılarla benzerlik taşımaktadır. Hintli erkekler özellikle iş yerlerinde modern yaşamın bir gereği olarak günümüzde batılı tarzda kıyafet ve ayakkabılar giymek zorunda kalmıştır.

Hindistan'ın pek çok yerinde erkeklerin kafasına kavuğa benzer bir şekilde türbanlar taktığı görülmektedir. Hindistan'ın birçok yerinde kutsal kabul edilen bu türbanlara "dastar, pag, keski, pagri veya pagadi" gibi isimler verilmektedir. 15. yüzyılda Kuzey Hindistan'da ortaya çıkan "Sih" dini de bu türbanları kutsal saymaktadır (Singh, 2012). Bu inancı benimseyen Sihler, tanrının yaratma eylemine duydukları saygıdan ötürü saçlarını kestirmek yerine türbanla örtmektedirler. Türban, Hindu dinini benimseyenler içinse bir kimlik işareti taşımaktadır. Bu şekilde kişilerin sınıfları, kastları, meslekleri ve dinsel mensubiyetleri belirtilmektedir. Günümüzde daha çok kırsal bölgelerde yaşayan erkeklerin kullandığı türban, bölgeler ve inançlara göre değişiklik göstermektedir. Bu nedenle farklı renk, uzunluk ve stillerde, bağlanmaktadır (Anonim, Kleidung, 2012).

Sindur

Hindistan'da pek çok kadının saçlarının arasında kırmızı bir boya vardır. Pudra halinde görülen bu boyaya "sindur" ya da "kumkum" adı verilmektedir. Bu boyalar evli kadınlarda küçük bir nokta şeklinde ya da uzun bir çizgi halinde saçlarının arasına sürülmektedir (Anonim, Bindi, 2012). Bu sembol Hindistan'da kadınların evli olduğunu göstermektedir. Düğünlerde dini ritüellerin tamamlanmasının ardından damat gelinin saçlarının arasına sindur sürmekte ve böylece nikâh işlemi gerçekleşmektedir. Eşleri vefat eden kadınlar ise daha sonra sindur sürmeyi bırakmaktadır.

Bindi (Üçüncü Göz)

Hindistan toplumunda kadınlar, iki kaşının arasına gelecek şekilde alınlarına “bindi” adında yapışkanlar takmaktadırlar. Bindi, kadınların kıyafetlerine uygun şekilde farklı renk ve modellerde kullanılmaktadır. Bindi, Hinduizm inancına göre üçüncü gözü ve ruhun insan vücudundaki yerini temsil etmektedir. Hintli kadınlar meditasyon yaparak üçüncü (bilgelik) gözlerinin açılmasını ümit etmekte ve bindi takarak çıktıkları ruhsal yolculuğu ifade etmek istemektedirler (Yılmaz, 1997). Hindistan’da kadınların evli olup olmadığı ifade etmek için kullanılan bindi sayesinde evli kadınlar hem kendini hem eşlerini koruduklarına inanmaktadır. Geçmişte kırmızı renkte bir boya kullanılarak yuvarlak şekilde yapılan bindilerin yerini farklı renk, desen ve şekillerden oluşan çıkartmalar almıştır. Bindinin dinsel niteliği zamanla unutulmaya başlanmış günümüzde bekâr kadınlar, çocuklar ve ülkede yaşayan Müslümanlar onu süs aracı olarak kullanmaya başlamıştır. Hindistan’da bu kadar yaygın kullanılmaya başlanmasıyla birlikte bindi sembolü, tüm dünyada Hintlilerin simgesi haline gelmiştir (Anonim, Bindi, 2012). Bu nedenle tüm dünyada Hintli denildiği zaman bindi takmış ve geleneksel kıyafet giymiş kadınlar akla gelmektedir.

Hindu inancına göre sabahları ve özellikle dini bayram günlerinde kadınlar, evlerinde bulunan tapınaklarda ilahiler söyler, dua eder ve sonra eşleri ile çocukları evden çıkarken onların kaşlarının ortasına (kırmızı bir boya) bindi sürerler. Bu boyanın onları bütün kötülöklere karşı koruyacakları düşünölmektedir (Anonim, Molodezhnaja, 2009).

Takı

Hindistan’da kadınlar takıya çok düşkündür. Hintli bir kadında ister fakir ister zengin olsun, kolye, küpe, bilezik, hızma gibi pek çok takı bulunmaktadır. Bazı takılar ise özellikle onların evli olduklarını göstermesi açısından önemlidir. Evli kadınlar, bizdeki evlilik yüzüğü fonksiyonu taşıyan “mangalsutra” adında özel kolyeler takmaktadır. Düğün sırasında kadının boynuna eşi tarafından takılan genellikle altın ve ara ara siyah boncukları olan bu kolyeyi kadın, eşi yaşayınca kadar boynundan çıkarmamaktadır (Anonim, Indische Bekleidung, 2012).

Bilezik (Bangles)

Hindistan’da bilezik, bir takı niteliği dışında başka anlamlar da içermektedir. Kadının taktığı bilezikler ve bu bileziklerin çıkardığı sesler inançlarına göre koruyucu bir anlam taşımaktadır. Aynı zamanda kadının kocasına olan bağlılığını ve sevgisini belirtmektedir (Anonim, Indische Bekleidung, 2012).

Jest ve Mimikler

Hintliler, Batılılara oranla daha fazla jest ve mimik kullanan bir toplumdur. Bazen söze bile gerek duymadan özellikle kafalarını ve el hareketlerini kullanarak iletişim kurabilmeyi başarabilen bir millettir (Anonim, 2011).

Herhangi bir şeyin, durumun ve davranışın iyi ya da çok güzel olduğunu anlatmak için ellerini yumruk yaparak başparmaklarını yukarı kaldırır ve karşısındakine gösterir. Türk toplumunda da bu işaret aynı anlamı ifade etmektedir. Başparmağın işaret parmağıyla çember oluşturduğu ve diğer üç parmağın yukarı baktığı işaret ise; her şeyin yolunda gittiğini ve güzel olduğunu ifade etmektedir.

Hindistan’da af dilemek için kullanılan çeşitli davranış şekilleri kullanılmaktadır. İki elinin ayalarını birleştirerek göğsüne doğru götürüp eğilmek için kullanılan jest; selamlama, kendini affettirme, özür dileme anlamında kullanılmaktadır. Aynı zamanda tanrıdan ya da karşı taraftan bir şey isteme ve yalvarma hareketi olarak da kullanılmaktadır. İki elin avuçlarını göğüs hizasında birleştirip kafayı öne doğru eğdikten sonra elleriyle kulak memelerinin tutulduğu hareket ise; kişinin hatalı olduğunu kabul etmesi ve bir daha böyle bir şey yapmayacağına söz vermesi anlamı taşımaktadır.

Tanrı Köşesi

Hindistan’da bütün evlerde Hindu tanrılarına özel bir yer ayrılmaktadır. Her evde tanrılarına ait bir köşe bulunması dikkat çeken unsurlardan biridir (Anonim, Dünya dinleri, 2009). Evin büyüklüğüne göre bu köşeler bazen bir tapınağa da benzetilmektedir. Buralarda, boyunlarında canlı çiçekten yapılan kolyelerin takıldığı tanrı, tanrıça figürleri ve Hindistan cevizi gibi meyveler sunulmakta aynı zamanda tutsüler ve çırallar yakılarak bu figürlerin yanında ibadet edilmektedir.

Svastika (Gamalı Haç)

Hindistan'da dini ritüellerin yapıldığı zamanlarda "gamalı haç" sembolü karşımıza çıkmaktadır. Dini niteliği bulunan bu sembolün kişilere şans ve uğur getirdiğine inanılmaktadır (Anonim, 2009). Svastika, güneşi temsil etmekle beraber Sanskritçe'deki su (iyi) ve asti (olmak) kelimelerinin birleşiminden oluşmaktadır. Aynı zamanda iyi olmak, mutlu olmak, güçlü ve sağlıklı olmak anlamına da gelmektedir (Anonim, 2013). Türkiye'de ve bazı Batılı ülkelerde gamalı haç, Nazi Almanya'sı ve Adolf Hitlerini hatırlatmaktadır. Bu yüzden bu işaretin kullanılması bazı ülkelerde suç sayılmaktadır.

Kriket

Hindistan'da Hint milli takımının krikette galibiyet kazanması durumunda kutlamalar yapılmaktadır. Bu durumu Türkiye'deki futbol sevgisine benzetebiliriz. Türk milli takımı bir galibiyet kazandığında kadın-erkek, yaşlı-genç, her yaştan ve her kesimden insanlar Türk bayraklarıyla sokaklarda nasıl kutlama yapıyorsa, Hindistan'da da benzer kutlamalar yapılmaktadır.

Kriket, dünya genelinde yaygın olmamakla beraber ilk olarak İngiltere'de ortaya çıkmıştır. İngiltere'nin sömürgesi altında bulunan Hindistan, Avustralya ve Yeni Zelanda ülkelerine yayılmıştır (Anonim, 2011). Günümüzde bu spor Hindistan'da çok sevilmeğe ve özellikle İngiltere karşısında bir galibiyet kazanılması ayrı bir önem taşımaktadır. Geçmiş tarihine bakıldığında Hindistan, uzun yıllar İngiliz sömürgesi altında kalmış ve 1947 yılında bağımsızlığını ilan etmiştir (Anonim, 2010). Bu nedenle Hintliler açısından İngilizleri yenmek ayrı bir önem taşımaktadır.

Müzik ve Dans

Hint Kültürü müzik ve danstan ayrı düşünülemez (Myriam, 2003: 72-73). Hint toplumu dini bayram, doğum günü, düğün, kriket maçı sonrası gibi her türlü kutlamalarda sevinçlerini, dans ederek ve şarkı söyleyerek ifade etmektedir. Hindistan'da, kadın-erkek, genç-yaşlı, çoluk-çocuk, herkes özel günlerde dans edip şarkı söylerken, bu günler dışında da sokakta duyduğu müziğin ritmine kendilerini bırakmaktadırlar. Çünkü müzik ve dans Hintlilerin hayatında ayrı bir öneme sahiptir.

Hint tiyatro ve sinemasında da müziğin ve dansın etkileri görülmektedir (Banerjee, 2012: 20; Anonim, 2011). Bir Hint filminin sevilmesi ya da beğenilmesinde müzik ve dans ayrı bir önem taşımaktadır. Bu şarkılar kadın ve erkek oyuncuların düetlerinden oluşmakta ve film oyuncuları tarafından değil, Lata Mangeshkar, Asha-Bhosle Burmann gibi perde arkasında olan emektar şarkıcılar tarafından seslendirilmektedir (Myriam, 2003: 79-82). Ayrıca birçok kültürde olduğu gibi Hint toplumunda da playback kültürü yaygındır. Özel günlerde ve düğünlerde gençler Hint film şarkılarına playback yapmakta ve müzik eşliğinde dans etmektedir.

Hindistan'da müzik ve dans eğlence amacı dışında dini ritüellerin yerine getirilmesi açısından da önemlidir (Banerjee, 2012: 20). Hint toplumu dini vecibelerini yerine getirirken de dans edip ilahiler söylemektedir.

Kahramanlar

Kahramanlar, bir grup ya da toplumun davranışlarını şekillendiren; ebeveynler, öğretmenler, pop starlar, futbolcular, çizgi film kahramanları gibi örnek alınan rol model kişilerdir. Bu kahramanlar gerçek ya da hayali kişilerle beraber geçmişte önemli işler başarmış kişilerden de oluşabilmektedir (Hofstede, 2006: 8).

Hindistan'da büyüklere saygı göstermek ayrı bir önem taşımaktadır. Hint toplumu aile büyükleri öldüğünde ölen kişinin resimlerini evlerine ve iş yerlerine asarak bu kişilere saygı göstermeye devam etmektedirler. Baba figürü en önemli rol modeldir. Özellikle erkek evlatlar hayatları boyu baba figürünü örnek almaktadırlar.

Hint toplumu kendi ailesi dışında Hint mitolojisindeki karakterleri de örnek almaktadırlar. Mahabharata ve Ramayana gibi mitolojik destanlardaki tanrı Ram karakterini bunlara örnek verebiliriz. Hintli erkekler tarafından ailesine bağlı, söz dinleyen, fedakâr, evlat ile sadık ve duyarlı bir eş prototipi olarak karşımıza çıkan bu karakter, çok fazla örnek alınmaktadır (Gangar, 2022: 40; Raina, 1986: 31; Myriam, 2003: 28).

Hint mitolojisinde en önemli kadın karakter tanrı Ram'ın eşi Sita'dır. Sita, ideal bir eşte olması gereken bütün özellikleri taşımaktadır (Myriam, 2003: 27). Tanrıça Sita, iyi bir anne, her zaman eşinin yanında olan ve ona hep itaat eden fedakâr bir kadın olarak Hindistan'da evli kadınlar için önemli bir rol modeldir.

Ritüeller

Ritüeller, kolektif faaliyetler halinde yapılan davranış normlarını meydana getirmektedir. Bir kültüre ait olan saygı belirten ifadeler, selamlama, beden dili ve yeme alışkanlıkları gibi ritüeller sosyal ilişkilerin kurulmasında önemli bir rol oynamaktadır. Dini ve milli nitelik taşıyan törenler ve bayramlar özellikle bu alanda ayrı bir öneme sahiptir (Blom, 2002: 41). İlkel dinlerden bu zamana kadar birçok ritüeller bulunmaktadır. Hasadın iyi olması için insanların çıktıkları yağmur duasını ve tanrılara kurban verilmesini bunlara örnek olarak verebiliriz. Bir kültür için gerekli olan davranışlar ritüeldir, ancak bu davranışlar teorik olarak kişinin doğrudan hedefe ulaşmasına katkı sağlamamaktadır. Buna rağmen her toplumun kendine ait tabuları, ayinleri ve kutsal bir dili vardır (Hofstede, 2006: 8).

Semboller, kahramanlar ve ritüeller, kültürün uygulanmasında bir araya gelmektedir. Belli bir kültüre ait kişiler tarafından anlaşılabilir hayata geçirilmekte ve devam ettirilmektedir (Hofstede, 2006: 9).

Hindistan pek çok dine mensup insanların bir arada yaşadığı bir ülkedir. Buradaki insanlar çoğunluk olarak Hinduizm inancına mensupturlar. Hinduizm inancında, insanlarda olduğu gibi güçlü ve zayıf yanları olan çok sayıda tanrı bulunmaktadır. Bu tanrılar ailenin koruyucusu olarak görülmektedir. Onlara duyulan inanç sayesinde aileler bir arada yaşayabilmektedir (Erdentuğ, 1985: 203). Hindistan’da yaşayan bir Hindu için hayatının en vazgeçilmez unsuru dindir. Hinduizm’de bir Hindu’nun ailesine, yaşadığı topluma ve tanrılara karşı yerine getirmesi gereken sorumlulukları bulunmaktadır (Myriam, 2003: 24). Hint toplumunda dinsel anlamlar taşıyan ritüeller, bayramlar ve davranışlar bundan dolayı büyük rol oynamaktadır. Bu unsurlar, Hint kültürünü yakından tanımayan kişiler tarafından çoğunlukla anlaşılabilir değildir.

Hinduizm inancı birçok dini bayramı içerisinde barındırmaktadır. Bunlardan bazıları “Diwali ve Karva Chauth” adlı bayramlarıdır. Hinduların en önemli bayramlarından biri olan Diwali, ışık bayramı olarak adlandırılmaktadır. Diwali, Hinduizm inancına göre yeni bir yılın başlangıcını temsil etmekte ve ülke genelinde beş gün boyunca kutlamaları yapılmaktadır. Her günün ayrı bir anlam taşıdığı bu zamanlarda evlerde toplanıp iyilerin kötülere galip geldiği farklı mitolojik Hint destanları anlatılmaktadır. Bu bayramlarda her yer ışıklandırılarak ve ülke genelinde havai fişek gösterileri yapılarak iyilerin kötülere galip gelmesi kutlanmakta ve ölümlerin ruhlarına yol göstermek amaçlanmaktadır (Myriam, 2003: 182). Bu bayramda ayrıca iyi aydınlatılmış olan evleri güzellik ve zenginlik tanrıçası olan Lakshmi’nin kutsadığına inanılmaktadır (Myriam, 2003: 182). Diwali zamanında Hindistan’da, Hindular en güzel kıyafetlerini giymekte bayram yemeğinden önce tapınakları ziyaret etmekte ve sonrasında aile ve arkadaşlarıyla bir araya gelerek evde ya da tapınaklarda müzik eşliğinde dans ederek kutlamalarına devam etmektedirler (Myriam, 2003: 182).

Hindistan’da diğer bir bayram ise Karwa Chauth’dur. Bu bayram her yıl ayın dolunay dönemine denk gelen Şubat ya da Mart ayları içerisinde kutlanmaktadır (Chaut, 2012). Bu bayramda kayınvalideler, gelinlerine “sargi” adı verilen lokma olarak misafirlerine dağıtmak üzere verilen tatlı ve kuruyemişler göndererek evliliğinin uzun ve bereketli olmasını amaçlamakta ve hayır dualarını aldığı belirtilmektedir (Myriam, 2003: 186-187). Bu gelenek kayınvalide ve gelinin ilişkilerini güçlendirmek açısından önemlidir.

Karwa Chauth bayramının başka bir özelliği ise evli kadınların eşlerinin uzun bir yaşam ve sağlıklı olmaları için bir gün boyunca oruç tutmasıdır. Geleneksel kıyafetlerini giyerek ellerine kına yakan evli kadınlar, ayın gökyüzünde belirmesiyle eşlerinin ellerinden içtikleri su ile oruçlarını açmaktadır (Imhasly, 2011).

Dolunay, Hindu inancında bolluğun ve bölünmezliğin simgesi olarak görülmektedir. Bu sebeple kadınlar, evlerinin bahçelerinde ya da çatı katlarında eşleriyle birlikte ayın gökyüzünde belirmesini bekler ve elinde eleğe benzer bir nesne ile önce aya bakar daha sonra karşılarında duran eşlerinin ayaklarına dokunurlar. Evliliklerinin uzun sürmesi ve ruhlarının birbirinden ayrılmaması için önce dua ederler sonrasında eşlerinin kendilerine uzattıkları bardaktan su içerek iftarlarını yaparlar (Imhasly, 2011; Chaut, 2012).

Sosyal ilişkilerin kurulması ve devam ettirilmesi açısından her kültürde birtakım ritüeller ön plana çıkmaktadır. Bu bölümde Hint kültüründe ön plana çıkan ritüeller ve anlamlarına değinilecektir.

Selamlama

Hindu inancında insanlar iki ellerinin ayalarını birleştirerek göğsüne doğru götürür ve öne doğru eğilerek birbirlerini selamlamaktadır. Bu selamlamaya “Namaste” denilmektedir. Namaste kelimesi

Sanskritçeden gelerek seni selamlıyorum, önünde saygıyla eğiliyorum, teşekkür ederim, özür dilerim gibi birçok anlam ifade etmektedir (Yüksel, 2009; Anonim 2008).

Ayağa Dokunmak

Hintliler zaman zaman aile büyüklerinin ayaklarına tek elle ve bu genelde sağ el olur veya iki elle dokunarak daha sonra ellerini kalplerine ya da başlarına götürmektedir. Aynı hareketi özel günlerde kadınlar eşlerine yapmaktadır. Hintlilere göre ayaklar, insan vücudunun en kirlili ve en kötü yeridir. Bu nedenle karşıdaki kişiye olan saygıyı göstermede en önemli işaret ayaklara dokunmaktır (Broszinsky, 2011: 137; Anonim, 2010).

Türk toplumunda ise bayramlarda küçüklerin, büyüklerinin ellerini öpmesi ya da evli kadınların eşlerinin elini öpmesini çağrıştıran bir harekettir. Özellikle evlendikten sonra Hintliler, ebeveynlerinin ayaklarını eğilerek onların hayır duasını aldıklarına inanmaktadır. Bu gelenek, inançları nedeniyle onlar için büyük önem taşımaktadır.

Günlük Dini Ritüeller

Hint toplumunda kadınlar, evlerinde bulunan tapınaklarda sabahları ilahiler söyleyerek dua ettikten sonra tütsüler ve çırallar yakmaktadır. Yaptıkları bu tütsü ve çırallarla bütün evi dolaşarak her köşesini kutsadıklarını ve kötü ruhlardan arındırdıklarını düşünürler. Elleri aldıkları küçük çan yardımı ile evlerinin her köşesindeki kötü ruhları kovmaya çalışarak aynı zamanda bu çanı eşlerinin etrafında döndürerek, onları nazara karşı koruduklarını düşünmektedirler.

Nazar ve Beladan Korumak

Hint toplumunda aile büyükleri kişilerin kafalarının etrafında elleriyle daireler çizdikten sonra kendi ellerini daha sonra kafalarına doğru götürmektedir. Yaptıkları bu hareket karşı tarafa gelecek kaza veya her türlü kötü bakışlar bana gelsin anlamını ifade etmektedir (Anonim, 2008; Anonim, 2010). Böyle bir hareket Türk toplumunda yapılmasa da aile büyükleri çocukları ve torunları için sana gelecek her türlü bela bana gelsin, sana kurban olurum gibi sözlü ifadeler kullanmaktadır.

Tepsi Döndürmek

Hindistan'da tepsi döndürmek sıklıkla karşılaştığımız bir harekettir. Kadınlar özellikle dini bayramlarda tanrı heykellerinin ve insanların önünde, üzerinde çiçekler olan çıra, mumlar ve bazı yiyeceklerin bulunduğu tepsileri iki eliyle döndürmektedir. Bu hareket, ev sahiplerinin misafirlere ve tanrılara duyduğu saygı ve hürmeti ifade etmektedir. Aynı zamanda yeni evlilerin ve uzun süre uzakta olan bir akrabanın karşılanmasında da bir ritüel olarak yerine getirilmektedir (Anonim, 2009).

Gelin Karşılama Seremonisi

Hindistan'da yeni evlilerin karşılanmasında tepsi döndürme ritüelinin ardından gelin kapının önünde duran içi pirinç dolu kâseyi ayağı ile dökerek, çiçekli bir yoldan yürüyerek evine girmektedir. Bu durum yeni gelinin girdiği eve bolluk ve bereket getirmesi için Türk toplumunda yapılan çeşitli törenlere benzemektedir (Anonim, 2009).

Cenaze Töreni (Antyesthi)

Hinduizm inancında ruhun bedenden ayrılması ve özgür kalması için ölen kişinin bedeni yakılmaktadır. Hindular, beden yakılmasıyla ruhun Reenkarnasyonla yeniden dünyaya geleceğine inanmakta ve ölümü bir son değil yeni bir başlangıç olarak görmektedirler (Anonim Dünya Dinleri 2009). Ölen kişinin bedeni ailenin erkek çocuğu tarafından yakılmakta ancak birden çok erkek çocuğu varsa ölen kişinin naaşı bütün erkek evlatları ya da torunları tarafından beraberce yakılmaktadır. Erkek çocuğu olmaması durumunda ise o kişiye eş değer kabul edilen bir akraba bu görevi yerine getirmektedir (Anonim, 2012; Anonim 2008). Hindistan'da yasın rengi beyaz olduğu için cenaze törenine katılan herkes beyaz renkli kıyafetler giymektedir. Naaşı yakacak olan kişi yakma işlemine başlamadan önce yere bir çanak atarak kırmaktadır. Daha sonra içinde naaşın bulunduğu odun yığınına eline aldığı meşale ile yakmaktadır.

Düğün Töreni

Hindu düğünleri genelde çiçeklerle süslü bir alanda yapılmaktadır. Damat yüzü örtülü bir peçe ile beyaz bir ata binerek müzik eşliğinde alana gelmektedir. Gelin ve damadın daha sonra kutsal ateşin etrafına oturması ile düğün töreni başlamaktadır. Damadın geleneksel kıyafetinin bir parçası olan şal, gelinin de genelde kırmızı renkte olan geleneksel gelinliğinin şalına, bir aile büyüğü tarafından bağlanmaktadır. Daha sonra gelin, Hindu rahibin duası eşliğinde damadın arkasından yedi kere kutsal ateşin etrafında dönmektedir (Anonim, 2012). Damat, sindur denilen kırmızı boyayı gelinin saçları arasına sürdükten sonra evlilik yüzüğü ve kolyesini geline takmaktadır. Rahibin duasının ardından damat, boynunda bulunan çiçekten yapılmış kolyenin içine gelini de almaktadır. Bu hareket evlenen kişilerin birbirine olan sadakati ve birbirlerine olan bağlılığını temsil etmektedir. Daha sonra gelin ve damat aile büyüklerinin ayaklarına eğilmekte ve onların hayır duasını almaktadır.

Hindistan'da Müslüman düğünlerinde ise Hindu düğünlerinden farklı olarak kutsal ateş ve rahip bulunmamaktadır. Gelin ve damat yan yana değil aile fertleri arasında oturmaktadır. Düğün törenin başlamasıyla çiçeklerden yapılmış bir peçe ile damadın yüzü kapatılmaktadır. Daha sonra etrafındaki aile fertlerinin yerine erkek misafirler oturmaktadır. Damat peçesini açmadan evlenmeyi kabul ettiğini eğilerek nikâh kıyan kişiye söylemektedir. Bu kişi daha sonra ince bir tül perdenin arkasında olan gelinin olduğu tarafa gelmektedir. Gelin ise yanında oturduğu kişiye evlenmeyi kabul ettiğini bildirdikten sonra bu kişi sesli bir şekilde gelinin evlenmeyi kabul ettiğini duyurmaktadır. Her iki tarafın evlenmeyi kabul etmesinin duyurulmasından sonra müzik eşliğinde misafirler dans etmeye başlamaktadır.

Hindu gelinlerinde olduğu gibi Müslüman gelinleri de düğünden bir gün önce ellerine ve ayaklarına kına yakmaktadır. Hindu gelinleri gibi onlarda genellikle kırmızı renkte geleneksel tarz ya da modern gelinlikleri tercih etmektedirler. Türk kültüründe olduğu gibi onlarda da kına gecesi geleneği vardır. Türk kültüründe ritüel olarak kına yakma sırasında gelinin ellerine kırmızı bir eldiven geçirilir başına da yine kırmızı renk bir örtü örtülmektedir. Türklerin kına gecesinde de onlar gibi aksesuarlar ve kırmızı renk kıyafetler büyük bir önem taşımaktadır.

SONUÇ

Kültür, bir milletin tüm değerlerini içerisinde barındırmaktadır. Bu değerler, geçmişten bugüne kadar gelen birikimleri kapsamaktadır. İlk çağlarda sözlü olarak başlayan kültür zamanla toplumun kendine özgü hayat tarzıyla bütünleşmiş günümüzde ise farklı toplumlardan etkilenerek değişim göstermiştir. Her toplumun kendine göre inançları, hayat görüşleri ve davranış tutumları olsa da beraber yaşanmaya başlandığında hepsi birbirinden etkilenmektedir. Kültürel yayılma ile bu etkileşim bireyde toplum bilincinin oluşmasını sağlamaktadır. Farklı kültürlerle bir arada olmak ortak bir dil ortaya koymayı gerektirmektedir. Böylelikle oluşturulan ortak kültür, değişim ve dönüşme her daim açık olmaktadır. Kültürel benzeme yolu ile bu değişimi daha çok geri kalmış toplumlar takip etmektedir.

Toplumlar arasındaki farklı kültürlerin birbirini tanınması ve anlaması noktasında sinema, kültürlerarası iletişimi destekleyen en önemli unsurdur. Ayrıca kitleleri etkileyerek kültür modelinin dünyaya pazarlanmasını sağlamaktadır. Hint filmleri de renkli geleneksel kıyafetleri, farklı dansları, aile yapısı ve dini ritüelleri ile içerisinde barındırdığı kültürel yapı sayesinde Hindistan ve dünyanın çeşitli ülkelerinde büyük başarılar elde etmiştir.

Bir ülkede göze çarpan somut unsurların anlaşılması o ülkenin yapısının bilinmesiyle doğru orantılıdır. Bu nedenle Hint kültürünü yakından tanımayan bir kişinin Hindistan'daki geleneksel kıyafetlerin, orada yaşayan insanların sosyal statüsünü, mesleğini, geldikleri bölgeyi, dini inançlarını ve medeni hallerini gösteren önemli ipuçlarını içinde barındırdığını bilmesi mümkün değildir.

Hindistan, tarihi boyunca birçok istilaya uğramış ancak kaybolmak yerine gelen kültürleri de içine alarak daha da zengin bir medeniyet konumuna gelmiştir. İçinde birçok kültürü, toplumu ve inancı barındırması en büyük kültürel miras kaynağıdır. Bu durum özgün farklılıklarını ve temel özelliklerini oluşturmaktadır. Hint kültürü, uğradığı istilalar sonrasında alışkanlıklarıyla birçok dil ve birçok inanın etkisinde kalmıştır. Bu durumda Hin kültürü karışık olduğu kadar zengin bir kültürdür. Küreselleşmenin yoğun olarak yaşandığı bugünlerde Hindistan, çok kültürlülük dediğimiz dünyada kendi kültürünü zenginleştirerek yaşatan nadir bir ülkedir.

Yazarlık Katkısı

Bu araştırma tek yazarlı olarak yürütülmüştür.

Etik Kurul Beyanı

Bu araştırma için etik kurul onayı gerekmemektedir.

KAYNAKÇA

- Anonim. (2005). *Dünya Dinleri Hinduizm*. <http://www.dunyadinleri.com/hinduizm.html>- adresinden 10.11.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2008). *Indische Gesten und Verhaltensweisen*. <http://shahrukhkhanfanportalv.plusboard.de/indishegesten-und-verhaltensweisent826.html>- adresinden 22.11.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2008). *Land und Leute Indien*. <http://www.eu-asien.de/Indien/Uebersicht/Land-Indien-Leute.html>- adresinden 24.11.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2008). *What's Namaste?* http://hinduism.about.com/b/2012/05/01/whatis_namaste-2.html- adresinden 11.11.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2009). *Dini Törenler*. <http://www.hindoloji.com/index.php/dinler/dini-toerenler-> adresinden 11.11.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2009). *Semboller*. <http://www.hindoloji.com/index.php/hindistan/semboller?start=7-> adresinden 11.10.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2010). *SFR-Indien Discover. Die Geschichte Indiens*. http://www.indiendiscover.de/fileadmin/assets/indien/PDFs/INFOS_Geschichte_Indiens.pdf- adresinden 22.10.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2011). *Diğer Ülke Sinemaları 213GUM139*. http://megep.meb.gov.tr/mte_program_modul/modul_pdf/213GIM139.pdf- adresinden 10.11.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2012). *Die indische Hochzeit*. <http://www.dieindienreise.de/exkurse/indischehochzeiten.html>- adresinden 10.11.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2012). *Indische Bekleidung*. <http://www.indianglamour.de/IndischeBekleidung.html>- adresinden 29.12.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2013). [http://oxforddictionaries.com/definition/english/swastika-](http://oxforddictionaries.com/definition/english/swastika) adresinden 18.10.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2009). *Molodezhnaja. Oft gestellte Fragen*. <http://www.molodezhnaja.ch/india-faq.html>- adresinden 15.10.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2010). *Indische Bedeutungen*. <http://www.worldofshahrukh.de/tl/Bedeutungen-s-Gesten.htm>- adresinden 19.11.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2011). *Die Geschichte des Cricket*. <http://www.mitcricket.net/2011/06/diegeschichte-des-cricket/>- adresinden 18.10.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2012). *Genel Bilgiler*. <http://www.hindistangezi.com/?sayfa=varanasi-> adresinden 08.11.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2012). *Indische Bekleidung*. <http://www.indianglamour.de/IndischeBekleidung.html>- adresinden 29.12.2021 tarihinde erişildi.
- Anonim. (2012). *Kleidung*. <http://www.ingridswelt.de/reise/ind/html/kukkleidung.htm>- adresinden 29.12.2021 tarihinde erişildi.
- Artun, E. (2005). Popüler Türk Kültürünün Dünya Kültürlerine Etkisi ve Katkısı. *Uluslararası VI. Türk Kültürü Kongresi*, Ankara.
- Aslanoğlu, İ. (1998). Modernizmin Tanımı, Sınırları, Erken Yirminci Yüzyıl Mimarlığında Farklı Tavırlar. *ODTÜ Mimarlık Fakültesi Dergisi*, C 8 (1), 59-66
- Banerjee, R (2012). Die Bedeutung Bollywoods für die Identitätsfindung der indischen Diaspora in Deutschland. *Journal of Religious Culture Journal für Religionskultur*, Edmund Weber, Matthias Benad, Mustafa Cimsit and Vladislav Serikov (eds), Goethe-Universität Frankfurt am Main, s. 20.
- Bingöl, U. (2017). Postmodernizm ve Gelenek. *Hikmet-Akademik Edebiyat Dergisi*, 3, 20-33.
- Birkök, C. (1998). Modernizmden Postmodernizme: Yeni Problemler. *Journal of Human Sciences*, 1(1), 1-16.
- Blom H. & Meier, H. (2002). *Interkulturelles Management: interkulturelle Kommunikation, internationales Personalmanagement, Diversity-Ansätze im Unternehmen*. Herne, Berlin, Verlag Neue Wirtschafts-Briefei.

- Bourner, T. (1996). *The research process: Four steps to success*, Research methods: guidance for postgraduatesin, Greenfield, T. (Ed.), Arnold, London, 7-11.
- Broszinsky, E. (2011). *Interkulturelle Kommunikation, Missverständnisse – Verständigung*, Wiesbaden, VS Verlag für Sozialwissenschaften.
- Büyükyıldız, H. (2004). *Kültür Taşıyıcısı Olarak Türk Halk Müziği (TRT ve Özel Radyo Örnekleri)*, (Yayınlanmamış Doktora Tezi), İstanbul: İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Chauth, K. & Karwa, C. (2012). <http://www.karwachauth.com/>- adresinden 15.10.2021 tarihinde erişildi.
- Coşkun, İ. (2003). Modernliğin Kaynakları: Rönesans Üzerine Bir Değerlendirme. *Sosyoloji Dergisi*, 3(6), 45-69.
- Dağtaş, E. (2006). *Türkiye'de Magazin Basını*. Ankara: Ütopya Yayınları.
- Eagleton, T. (2016). *Kültür Yorumları*. (Çeviren: Özge Çelik). İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Erdentuğ, A. (2010). Çeşitli İnsan Topluluklarında Aile Tipleri, *Antropoloji Dergisi*, (12), 165-212.
- Erdoğan, İ. & Alemdar, K. (2010). *Öteki Kuram: Kitle İletişim Kuram ve Araştırmalarının Tarihsel ve Eleştirel Bir Değerlendirmesi*. Ankara: Erk Yayınları.
- Erdoğan, İ. (2004). Popüler Kültürün Ne Olduğu Üzerine. *Eğitim Dergisi*, <http://www.irfanerdogan.com/makaleler1/popne.html>- adresinden 24.10.2021 tarihinde erişildi.
- Farbimpulse. (2006). Weiß, die bedeutungsschwere "Nichtfarbe", Farbimpulse Das Online Magazin für Farbe in Wissenschaft und Praxis. <http://www.farbimpulse.de/Weissdie-bedeutungsschwere-Nichtfarbe.230.0.html>- adresinden 13.10.2021 tarihinde erişildi.
- Gangar, A. (2022). Das indische Kino und die Schweiz. *Kultur geschichtliche Aspekte des Bollywood Films*, Schneider, Alexandra (eds), Zürich: Hochschule für Gestaltung, 40-53.
- Gans, J. H. (2018). *Popüler Kültür ve Yüksek Kültür*, (Çeviren: Emine Onaran İncirlioğlu). İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Geçer, E. (2015). *Medya ve Popüler Kültür*. İstanbul: Metamorfoz Yayınları.
- Güngör, N. (1999). *Popüler Kültür ve İktidar*. İstanbul: Vadi Yayınları.
- Hofstede, G. (2001). *Cultures and Consequences: Comparing Values, Behaviors, Institutions and Organizations Across Nations*, Thousand Oaks.
- Hofstede, G. (2001). *Lokales Denken, globales Handeln – interkulturelle Zusammenarbeit und globales Management*, München, Deutscher Taschenbuch Verlag.
- Imhasly, B. (2011). *Name des Mädchens: "Nakushi" – unerwünscht, Mädchen werden in Indien oft abgetrieben*. <http://journal21.ch/name-desm%C3%A4dchensnakushi-unerw%C3%BCnscht-adresinden18.10.2021> tarihinde erişildi.
- Imhasly, B. (2011). *Name des Mädchens: "Nakushi" – unerwünscht, Mädchen werden in Indien oft abgetrieben*. <http://journal21.ch/name-desm%C3%A4dchensnakushi-unerw%C3%BCnscht-adresinden18.10.2021> tarihinde erişildi.
- Kabağaç, S. & Alova, E. (1995). *Latince- Türkçe Sözlük*. İstanbul: Sosyal Yayınlar.
- Kafesoğlu, İ. (1989). *Türk Millî Kültürü*. İstanbul: Boğaziçi Yayınları.
- Kaplan, M. (2011). *Kültür ve Dil*. İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Karaca, Ş. & Gümüş, N. (2018). *Kültür ve Tüketim: Hofstede Kültür Boyutları ve Ülke Örnekleri ile*. Ankara: Gazi Kitapevi Yayınları.
- Kaya, M., (2013). *Gelenek ve Modern Arasında Bilgi ve Toplum*. Editör, M. Hüseyin Mercan, İstanbul: Yedirenk Yayınları.
- Kayalı, Y. (2018). *Antik Dönem Hindistan Tarihi ve Kültürü*. Konya: Çizgi Yayınları.
- Kleiderschrank, R. (2012). [http://www.robinson-imnetz.de/Info/Kleiderschrank/Sari+\(Indien\).html](http://www.robinson-imnetz.de/Info/Kleiderschrank/Sari+(Indien).html)- adresinden 11.10.2021 tarihinde erişildi.
- Laughey, D. (2009). *Medya Çalışmaları Teoriler ve Yaklaşımlar*. İstanbul: Kalkedon Yayınları.
- Myriam, Alexowitz, (2003). *Traumfabrik Bollywood. Indisches Mainstream-Kino*, Bad Honnef: Horlemann Verlag.
- Özkuş, O. (2013). *Kültür ve Küreselleşme*. İstanbul: Açılım Kitap.
- Raina, R. (1986). *Einführung in die Geschichte des indischen Kinos. Das Gupta, Chidananda ve Kobe*, Werner (eds), Kino in Indien, Freiburg, Mersch.
- Singh, K. (2012). *Die Bedeutung ungeschnittener Haare und des Turbans*. <http://www.sikhreligion.de/html/haare-turban033.html>- adresinden 03.10.2021 tarihinde erişildi.
- Smith, P. (2005). *Kültürel Kuram*. Selime Güzelsarı, (Çeviren: İbrahim Gündoğdu). İstanbul: Babil Yayınları.

-
- Stolz, T. (2007). *Internet - Image – India. Eine semiotische Analyse indischer Online-Frauenmagazine in Bezug auf die Darstellung der Inderin unter Berücksichtigung kulturspezifischer Unterschiede im "Bildleseverhalten"*, Magisterarbeit, Grin Verlag, Norderstedt.
- Suğur, S. & Suğur, N. (2016). *Geleneksel Toplumdan Modern Topluma Geçiş*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi, Açıköğretim Fakùltesi.
- Şentürk, Ü. (2012). Tüketim Toplumu Bağlamında Boş Zamanların Kurumsallaştırdığı Bir Mekân: Alışveriş Merkezleri (Avm). *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13, 63-77.
- Yılmaz, A. & Aslan, S. (2017). Modernizme Bir Başkaldırı Projesi Olarak Postmodernizm. *Cumhuriyet Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, C. 2 (2), s. 93-108.
- Yılmaz, M. (1997). *Kadının Hindistan'ı*. <http://www.aksiyon.com.tr/aksiyon/haber-3017-34-kadinin-hindistani.html>- adresinden 15.10.2021 tarihinde erişildi.
- Yüksel, B. (2009). *Namaste!* <http://blog.milliyet.com.tr/namaste/Blog/?BlogNo=173400>- adresinden 15.11.2021 tarihinde erişildi.
-

